

gien også fremmer den del af den internationale dimension i undervisningen, for det er jo en meget kendt sag, at mange uddannelsesinstitutioner – lige fra folkeskoleniveauet – i dag via de nye teknologiske muligheder står i kontakt med andre uddannelsesinstitutioner og andre klasser ude i verden og ad den vej fremmer det internationale, og det er en udvikling, som jeg tror vil tage yderligere fart.

Det er blevet sagt undervejs – og ikke helt ubegrundet – at der i redegørelsen ikke var gjort nok ud af folkeskolen, men jeg kan sige, at på folkeskoleområdet er der også en vældig udvikling i gang, ikke blot med hensyn til undervisningsplanerne og selve undervisningens tilrettelæggelse, men også med hensyn til besøg af udenlandske skoleklasser og danske klassers rejser til udlandet, og de internationale kontakter foregår via lejrskoler og studieture, venskabsbysamarbejde, pennevenner, 10.-klassesamarbejdsprojekter og sprogkurser osv.

Og det er i øvrigt meget interessant, at et par hundrede danske folkeskoler i øjeblikket deltager i et multilateralt partnerskabsprojekt inden for EU's Comeniusprogram, hvorfra de kan hente støtte i en periode fra 1 til 3 år. Det omfatter ganske vist ikke selve mobiliteten, men som et led i deres undervisning skaber de kontakt med mindst tre lande, og erfaringen viser, at de kontakter så medfører, at man ved hjælp af egenfinansiering også på egen hånd når at fremme mobiliteten ved at besøge hinanden. Der foregår altså også på folkeskoleområdet ganske mange ting.

Jeg deler den opfattelse, som flere har givet udtryk for, og som jeg også mener, vi har understreget i redegørelsen, at den lange tradition, der i øvrigt er for udlandsrejser på en række uddannelsesområder – folkeskolen og ungdomsuddannelserne f.eks. – må ændre karakter fra at være egentlige turistrejser, der for så vidt kan have et udmærket formål i sig selv ved at fremme det sociale sigte, som ikke er uden betydning. Men når rejserne arrangeres i forbindelse med uddannelsesinstitutionen, bør man sikre sig, at de har et fagligt og pædagogisk indhold, og man vil hæfte sig ved, at i redegørelsen siges det, at der er flere steder på uddannelsesområderne, hvor man forsøger at stramme op på feltet, så det er vi meget opmærksomme på.

Det er specielt nævnt fra flere ordførere, at voksenuddannelserne bør placeres stærkere. Fru Anne-Marie Meldgaard og efterfølgende andre ordførere omtalte den side af sagen. Der

blev også nævnt arbejdsmarkedsuddannelserne, og jeg er ganske enig. Der er et behov over hele feltet, og i Undervisningsministeriets regi mener jeg vi på en række felter – også inden for voksenuddannelserne – søger at fremme den internationale dimension.

Særlig interessant er det, når vi taler om folkeoplysningen og folkehøjskolen. Det blev nævnt specielt af fru Addi Andersen og hr. Frank Dahlgaard, at her er der et øget samkvem, et øget samarbejde mellem danske folkehøjskoler og dansk folkeoplysning generelt og en række af de øst- og centraleuropæiske og baltiske lande. Her er man i særlig høj grad optaget af at udvikle samarbejdet og bidrage til en fortsat demokratisk udvikling i de nye stater.

Hr. Frank Dahlgaard nævnte nogle specielle problemer, som nogle danske folkehøjskoler har, når det gælder om at tiltrække udenlandske elever. Jeg kender, som hr. Frank Dahlgaard ved, også problemet, og vi må se, om vi kan få løst det på en eller anden hensigtsmæssig og fornuftig måde, uden at vi dermed undergraver selve idégrundlaget for den danske folkehøjskole.

Afsluttende vil jeg sige, at flere ordførere, bl.a. hr. Rahbæk Møller, har rejst spørgsmålet, om vi inden for de videregående uddannelser, forskeruddannelserne, kan arbejde med minimumsbestemmelser frem for maksimumsbestemmelser. Jeg kan bekræfte, at det vil jeg se på. Jeg tror, det kan være meget fornuftigt at få ændret den praksis.

Flere andre spørgsmål af lignende art er rejst, og dem har jeg selvfølgelig noteret mig, og det har man givetvis også nede i embedsmandslogen. Det betyder også, at selv om debatten om redegørelsen slutter nu, arbejder vi fortsat med de spørgsmål, der er taget op. Det vil jeg gerne forpligte mig til, og jeg vil glæde mig over, at der rent faktisk overalt i uddannelsessystemet er meget stor optagethed af at fremme det internationale aspekt. Derfor mener jeg også, vi er inde i en god udvikling, som også flere ordførere har understreget.

Ulla Tørnæs (V):

Jeg skal bestemt ikke undlade at kvittere for ministerens halve tilsagn om at fortsætte debatten om internationalisering i uddannelsessystemet og inddrage folk udefra – mennesker, ildsjæle, folk, der beskæftiger sig med de ting i deres hverdag.